

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	4Tdo/11/2025
Identifikačné číslo spisu:	1316010867
Dátum vydania rozhodnutia:	19.03.2025
Meno a priezvisko:	JUDr. Martina Zeleňáková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2025:1316010867.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martiny Zeleňákovvej a sudcov JUDr. Dušana Krč-Šeberu a JUDr. Dušana Szabóa v trestnej veci obvineného C. J., pre zločin útoku na verejného činiteľa podľa § 323 ods. 1, písm. b), ods. 2 písm. a) Trestného zákona, na neverejnom zasadnutí konanom 19. marca 2025 v Bratislave, o dovolaní obvineného C. J. proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave zo 6. júla 2023, sp. zn. 1Tos/44/2023, takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. b) Trestného poriadku dovolanie obvineného C. J. o d m i e t a .

Odôvodnenie

Okresný súd Bratislava III (ďalej tiež „okresný súd“ alebo „súd prvého stupňa“) rozsudkom z 1. októbra 2020, sp. zn. 2T/149/2016, ktorý nadobudol právoplatnosť 1. decembra 2020, uznal obvineného C. J. (ďalej tiež „obvinený“ alebo „dovolateľ“) vinným zo zločinu útoku na verejného činiteľa podľa § 323 ods. 1, písm. b), ods. 2 písm. a) Trestného zákona, za čo mu uložil trest odňatia slobody vo výmere 3 rokov, výkon ktorého mu podmiennečne odložil na skúšobnú dobu 5 rokov. Súčasne obvinenému uložil dohľad mediačného a probačného úradníka nad jeho správaním počas plynutia skúšobnej doby.

Po právoplatnosti vyššie uvedeného rozsudku, okresný súd uznesením zo 7. marca 2023, sp. zn. 2T/149/2016 rozhodol podľa § 52 ods. 1 písm. c) Trestného zákona tak, že ponecháva u obvineného probačný dohľad v platnosti a zároveň nariadil obvinenému kontrolu technickými prostriedkami podľa zákona č. 78/2015 Z. z. o kontrole výkonu niektorých rozhodnutí technickými prostriedkami v znení neskorších predpisov a súčasne obvinenému uložil povinnosť podrobiť sa kontrole technickými prostriedkami.

Proti uvedenému uzneseniu podal prokurátor Okresnej prokuratúry Bratislava III riadne a včas sťažnosť. Na jej podklade Krajský súd v Bratislave (ďalej tiež „krajský súd“) uznesením zo 6. júla 2023, sp. zn. 1Tos 44/2023 vo výroku pod bodom I. podľa § 194 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku zrušil napadnuté uznesenie okresného súdu a výrokom pod bodom II. sám podľa § 52 ods. 1 Trestného zákona rozhodol, že obvinený C. J. odsúdený rozsudkom Okresného súdu Bratislava III z 1. decembra

2020, sp. zn. 2T/149/2016, k trestu odňatia slobody vo výmere 3 rokov s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu 5 rokov s probačným dohľadom, sa v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia neosvedčil a trest odňatia slobody vo výmere 3 roky vykoná. Súčasne krajský súd rozhodol, že podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona obvineného pre výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia (ďalej tiež „uznesenie o výkone trestu, ktorého výkon bol podmienne odložený“).

Proti uzneseniu krajského súdu o výkone trestu, ktorého výkon bol podmienne odložený, podal obvinený vo svoj prospech dovolanie, a to z dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku, t. j. že malo byť zásadným spôsobom porušené právo na obhajobu. Vádu naplňujúcu zásadné porušenie práva na obhajobu videl obvinený v tom, že krajský súd vo svojom rozhodnutí o výkone trestu, ktorého výkon bol podmienne odložený, rozhodol na neverejnom zasadnutí bez jeho prítomnosti, hoci na ňom mali byť „riešené skutkové otázky“ týkajúce sa jeho starostlivosti o maloleté dieťa. Prípustnosť podania dovolania proti uvedenému uzneseniu krajského súdu obvinený vyvodil z ustanovenia § 368 ods. 1, ods. 2 písm. h) Trestného poriadku. Z vyššie uvedených dôvodov dovolateľ navrhol, aby dovolací súd zrušil napadnuté uznesenie krajského súdu a prikázal mu, aby predmetnú vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

K dovolaniu obvineného sa písomne vyjadril prokurátor Okresnej prokuratúry Bratislava III (ďalej tiež „prokurátor“). Vo svojom vyjadrení poukázal na skutočnosť, že napadnuté uznesenie krajského súdu nie je žiadnym z rozhodnutí uvedených v § 368 ods. 2 Trestného poriadku, proti ktorým obvinený môže podať dovolanie. Prokurátor preto navrhol, aby dovolací súd dovolanie obvineného odmietol ako podané neoprávnenou osobou podľa § 382 písm. b) Trestného poriadku.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 377 Trestného poriadku) pred vydaním rozhodnutia o dovolaní posúdil naplnenie procesných podmienok pre podanie dovolania a zistil, že podané dovolanie je potrebné odmietnuť na neverejnom zasadnutí, pretože bolo podané neoprávnenou osobou.

Podľa § 368 ods. 1 Trestného poriadku dovolanie možno podať proti právoplatnému rozhodnutiu súdu, ktorým bol porušený zákon, alebo ak boli porušené ustanovenia o konaní, ktoré mu predchádzalo, ak je toto porušenie dôvodom dovolania podľa § 371.

Podľa § 368 ods. 2 Trestného poriadku ak tento zákon neustanovuje inak, rozhodnutím podľa odseku 1 sa rozumie

- a) rozsudok a trestný rozkaz,
- b) uznesenie o postúpení veci okrem uznesenia o postúpení veci inému súdu,
- c) uznesenie o zastavení trestného stíhania,
- d) uznesenie o podmienneom zastavení trestného stíhania,
- e) uznesenie o podmienneom zastavení trestného stíhania spolupracujúceho obvineného,
- f) uznesenie o schválení zmiernosti a zastavení trestného stíhania,
- g) rozhodnutie o uložení ochranného opatrenia,
- h) rozhodnutie, ktorým bol zamietnutý riadny opravný prostriedok podaný proti rozhodnutiu podľa písmen a) až g), alebo rozhodnutie, ktorým odvolací súd na základe riadneho opravného prostriedku vo veci sám rozhodol.

Podľa § 369 ods. 1 Trestného poriadku, dovolanie z dôvodov uvedených v § 371 podá minister spravodlivosti len na podnet. Podnet môže podať osoba, ktorej tento zákon nepriznáva právo na podanie dovolania okrem osoby, ktorá nespĺňa podmienku dovolania uvedenú v § 372 ods. 1.

Podľa § 369 ods. 2 písm. b) Trestného poriadku proti právoplatnému rozhodnutiu súdu druhého stupňa môže podať dovolanie z dôvodu uvedeného v § 371 ods. 1 Trestného poriadku obvinený vo svoj prospech proti výroku, ktorý sa ho priamo týka.

Podľa § 371 ods. 2 Trestného poriadku, minister spravodlivosti podá dovolanie okrem dôvodov uvedených v odseku 1 aj vtedy, ak napadnutým rozhodnutím bolo porušené ustanovenie Trestného poriadku alebo osobitného predpisu o väzbe, Trestného zákona alebo Trestného poriadku o podmienечnom prepustení odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody, o výkone trestu, ktorého výkon bol podmienечne odložený, o výkone zvyšku trestu po podmienечnom prepustení alebo o výkone náhradného trestu odňatia slobody, ktorý bol uložený popri peňažnom treste. Minister spravodlivosti podá dovolanie aj vtedy, ak súd rozsudkom schválil dohodu o vine a treste, ktorá nie je so zreteľom na závažné porušenie hmotnoprávnych ustanovení primeraná alebo spravodlivá.

Z vyššie citovaných ustanovení je teda zrejmé, že proti rozhodnutiu o výkone trestu, ktorého výkon bol podmienечne odložený, vzhľadom na to, že nie je uvedené v ustanovení § 368 ods. 2 Trestného poriadku [a to ani pod písmenom h), keďže dotknuté ustanovenie umožňuje podať dovolanie proti druhostupňovému rozhodnutiu len za predpokladu, že ním bolo rozhodnuté o opravnom prostriedku proti rozhodnutiam uvedeným pod písmenami a) až g), medzi ktorými rozhodnutie o výkone trestu, ktorého výkon bol podmienечne odložený, označené nie je], môže podať v súlade s ustanovením § 371 ods. 2 Trestného poriadku dovolanie len minister spravodlivosti (nie obvinený).

Obvinený tak nie je oprávnenou osobou na podanie dovolania proti rozhodnutiu o výkone trestu, ktorého výkon bol podmienечne odložený.

Nad rámec uvedeného, pre úplnosť, je potrebné ešte dodať, že v prejednávanej trestnej veci neboli splnené ani ďalšie podmienky dovolania, keďže podľa § 373 ods. 1 Trestného poriadku obvinený alebo osoby uvedené v § 369 ods. 5 môžu podať dovolanie len prostredníctvom obhajcu, pritom v prejednávanej veci obvinený podal dovolanie sám (nie prostredníctvom obhajcu). Vzhľadom ale na to, že obvinený nie je osobou oprávnenou podať dovolanie proti vyššie uvedenému rozhodnutiu, nepovažoval najvyšší súd za zmysluplné tento nedostatok dovolania odstraňovať, pretože ani jeho odstránenie by nič nezmenilo na potrebe odmietnutia dovolania z dôvodu jeho podanie neoprávnenou osobou.

Podľa § 382 písm. b) Trestného poriadku dovolací súd na neverejnom zasadnutí uznesením, bez preskúmania veci, odmietne dovolanie, ak bolo podané neoprávnenou osobou.

Nezostávalo preto najvyššiemu súdu nič iné, len dovolanie obvineného C. J. na neverejnom zasadnutí, bez meritórneho preskúmania veci, podľa § 382 písm. b) Trestného poriadku odmietnuť.

Na základe vyššie uvedeného rozhodol senát najvyššieho súdu jednomyselne tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.